

PHẢI HÀO PHÓNG

(Php. 4:10-20)

“Mọi hành vi hào phóng Cơ Đốc đều là kết quả của đời sống tái sinh được thực hiện theo sự vâng lời, bởi lòng yêu thương xuất phát từ động cơ lo tưởng và được Đức Chúa Trời kể như là của lễ dâng cho Ngài”

18

*“Lòng rộng rãi sẽ được no nê;
Còn ai nhuần gội, chính người sẽ được nhuần gội”*
(Châm. 11:25)

PHẢI HÀO PHÓNG

DẪN NHẬP

I. PHẢI CÓ LÒNG LO TƯỜNG (Php. 4:10-14)

“Tôi được rất vui mừng trong Chúa, vì nay anh em lại lo tưởng về tôi lần nữa; anh em vẫn tưởng đến điều đó lắm, nhưng không có dịp tiện” (C. 10)

1. “vui mừng” (C. 10): Gr. χαίρω [chairo] ➡ Thái độ tri ân Đức Chúa Trời nhờ nhận thức được các phước hạnh trong Ngài.

“Dẫu Chúa giết ta, ta cũng còn nhờ cậy nơi Ngài; Nhưng ta sẽ bình vực tánh hạnh ta trước mặt Ngài” (Gióp 13:15)

- Thái độ hàng đầu của mọi Cơ Đốc Nhân trong mọi hoàn cảnh phải là thái độ tri ân Đức Chúa Trời nhờ sự nhận thức và tin tưởng rằng mọi sự đến với mình đều thuộc Ân Điển của Ngài! (Sv. Rô. 8:28)
- Thái độ vui mừng đến từ sự thương thức con người và được duy trì nhờ sự thương thức con người sẽ giúp cho con người không bị rơi vào chủ nghĩa vật chất! (Sv. Php. 4:11-14)

2. “lo tưởng” (C. 10): Gr. φρονέω [phroneo] ➡ Sự quan tâm và chăm sóc mà Đức Chúa Trời muốn mỗi Cơ Đốc Nhân phải có (“lo”: Quan tâm, để ý đến; “tưởng”: Chiếu cố, chăm sóc).

“...Hầu cho trong thân không có sự phân rẽ, mà các chi thể phải đồng lo tưởng đến nhau” (1Cô. 12:25)

“Mỗi một người trong anh em chớ chăm về lợi riêng mình, nhưng phải chăm về lợi kẻ khác nữa” (Php. 2:4)

“Người này người khác phải tiếp đãi nhau, chớ có cần rần.”¹⁰ Mỗi

người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời” (1Phi. 4:9-10)

- Một khi Cơ Đốc Nhân vẫn còn chưa hiểu rằng việc sống lo tưởng cho nhau là phận sự chứ không phải là ân huệ thì Cơ Đốc Giáo vẫn còn phải chịu mờ nhạt! (Sv. Gi. 13:34-35)
- Để có sự vui mừng ở người nhận phải có sự lo tưởng ở người cho! (Sv. 1Phi. 4:9-10)

II. PHẢI CÓ ĐỜI SỐNG TÁI SINH (Php. 4:15-20)

“Đức Chúa Trời tôi sẽ làm cho đầy đủ mọi sự cần dùng của anh em y theo sự giàu có của Ngài ở nơi vinh hiển trong Đức Chúa Jêsus Christ” (C. 19)

1. “sự kết quả nhiều bởi lễ vật đến cho anh em” (C. 17): Gr. καρπός [karpos] ➡ Sự biểu hiện ra bằng hành động từ một đời sống tái sinh (biết lo tưởng, C. 10)

“Hỡi các con cái bé mọn, chớ yêu mến bằng lời nói và lưỡi, nhưng bằng việc làm và lễ thật” (1Gi. 3:18)

- Vì sự ban cho quý ở tấm lòng cho nên của cho chưa hẳn đã quý bằng cách cho vì cách cho thể hiện lòng cho!

2. “một của lễ Đức Chúa Trời đáng nhận” (C. 18): Gr. θυσία [thusia] ➡ Sự hy sinh do lòng yêu thương nên được Đức Chúa Trời chuẩn thuận.

“Chớ quên việc lành và lòng bố thí, vì sự tế lễ dường ấy đẹp lòng Đức Chúa Trời” (Hê. 13:16)

- Một khi sự ban cho được thực hiện theo sự vâng lời, bởi lòng

yêu thương, xuất phát từ động cơ lo tưởng, sự ban cho ấy trở thành sự hy sinh và được Đức Chúa Trời kể như của lễ dâng cho Ngài.

3. “sẽ làm cho đầy đủ mọi sự cần dùng của anh em” (C. 19): Gr. πληρόω [pleroo] ➤ Làm cho đủ, làm cho trọn
“¹⁰Đấng phát hạt giống cho kẻ gieo giống và bánh để nuôi mình, cũng sẽ phát hạt giống cho anh em và làm cho sanh hóa ra nhiều, Ngài lại sẽ thêm nhiều trái của sự công bình anh em nữa. ¹¹Như vậy, anh em được giàu trong mọi sự, để làm đủ mọi cách bố thí, hầu cho người khác bởi chúng tôi mà tạ ơn Đức Chúa Trời” (2Cô. 9:10-11)

- Sự ban cho của chúng ta, cũng giống với tất cả mọi sự khác, không hề tác động được Đức Chúa Trời!
“Mọi ân điển tốt lành cùng sự ban cho trọn vẹn đều đến từ nơi cao và bởi Cha sáng láng mà xuống, trong Ngài chẳng có một sự thay đổi, cũng chẳng có bóng của sự biến cải nào” (Gia. 1:17)
- Đức Chúa Trời ban cho chúng ta theo đức thành tín Ngài khi chúng ta biết ban cho cách đẹp ý Ngài!
“Hãy cầm giữ sự làm chúng về điều trông cậy chúng ta chẳng chuyển lay, vì Đấng đã hứa cùng chúng ta là thành tín” (Hê. 10:23)

KẾT LUẬN

